

Det er efter min opfattelse afgørende, at denne indsats fortsættes og styrkes. Jeg kan bl.a. nævne, at regeringen har afsat øgede midler til kvarterløft i december 1999 og så særlig støtte til almene boligområder i foråret 2000.

For det tredje betyder et salg en nedgang i antallet af lejeboliger. Det vil ramme de indkomstsvage grupper, som i forvejen har svært ved at komme ind på boligmarkedet. Det vil også betyde, at der bliver færre boliger til rådighed til at løse de boligsociale opgaver. Det er derfor min opfattelse, at det vil være nødvendigt at drøfte denne problemstilling nøje, og det vil efter min opfattelse være nødvendigt at anvende en omdannelse til ejerboliger sammen med andre redskaber for at hindre en nedgang i antallet af almene boliger.

Endelig vil jeg godt sige, at jeg mener, at forslagsstillerne tager de økonomiske konsekvenser for let. Venstre og De Konservative stiller ligefrem lejerne en friværdi i udsigt. Det tror jeg normalt ikke vil blive tilfældet. Tværtimod må der ofte forventes et tab. Det skyldes, at salgspriisen i størstedelen af de områder, som forslaget retter sig imod, formodentlig ikke vil kunne dække den indestående gæld. Hvis ikke dette tab dækkes, vil salg ikke være en reel mulighed. Jeg mener derfor ikke, at der er nogen friværdi at forhandle om, sådan som forslagsstillerne lægger op til i bemærkningerne.

Alt i alt tror jeg derfor ikke meget på, at dette forslag vil kunne løse problemerne. Regeringen kan derfor ikke støtte forslaget.

Carsten Hansen (S):

Det at gebærde sig inden for boligpolitik burde næsten kræve en søfartsuddannelse, for det er næsten som at manøvrere med en supertanker. Hele markedet reagerer først flere år, efter at beslutningerne er sat i værk, og det handler, som salg A.P. Møller sagde, om at udvise rettidig omhu og dermed træffe beslutninger på et kvalificeret grundlag. Det mener vi ikke det her beslutningsforslag er et udtryk for. Der udtrykkes en række positive intentioner, men midlerne er ikke udtryk for rettidig omhu og heller ikke for det rigtige grundlag.

Vi skal forbedre de almene boliger og samtidig styrke en sund beboersammensætning. Blandede boformer er for os at se en god taktik for at nå disse mål, men som jeg sagde før, er vi ikke enige med forslagsstillerne om midlerne til at nå disse mål. Vi mener ikke, at et tvangssalg af almene boliger, heller ikke af 5.000 boliger, er

midlet til at forbedre boligerne eller skabe en sund beboersammensætning. Derudover ville vi også pådrage os en lang række retssager om det, man kunne kalde den hellige, ukrænkelige ejendomsret, som forslagsstillerne ellers normalt hæger en smule om.

Vi anerkender klart, at nogle almene boligområder er socialt belastede, nedslidte, og nogle er også blevet ghettolignende. Men disse udfordringer klarer vi som sagt ikke med det her forslag. Et sådant tiltag, som man peger på, vil i nogle tilfælde puste til nogle, som allerede er ved at falde. Det vil ramme en gruppe, som på forhånd har svært ved at finde sig en bolig, dem, der har en lav indkomst.

Derudover vil der også blive færre boliger til rådighed til at løse de bysociale opgaver, og det betyder også, at kommunerne vil få færre handlemuligheder.

Lejeboliger er, som vi ved på forhånd, en mangelvare, og derfor er det ikke en god idé at omdanne en række af dem til andels- og ejerboliger, uden at vi også tager en lang række andre værktøjer i brug.

Jeg er også opmærksom på de boligsociale faktorer og de sociale faktorer, som nævnes i bemærkningerne til forslaget, nemlig at ejerskab er med til at skabe stabilitet, solide netværk i lokalområdet, men dette problemområde kalder for os at se på en langt større indsats, hvor bl.a. de kvarterløft, som vi har sat i værk det sidste par år, samt en stor del af det byudvalgsarbejde, der er foregået, er en del af indsatsen.

Det handler for mig at se om at skabe bedre rammer for beboerdemokratiet og fritidsaktiviteter i boligområdet. Det handler om at skabe rekreative muligheder i området. Det handler om indkøbsmuligheder, børnepasningsmuligheder osv. Det handler kort sagt om at opfylde beboernes hverdagsbehov for derigennem at skabe tilfredshed med deres boligsituation. På den vis styrkes beboernes interesse i at vedligeholde og forbedre deres bolig og deltage i det sociale liv i nærområdet.

Der er altså først og fremmest behov for en helhedsorienteret indsats. Det er de fysiske forbedringer, og det er de sociale og de kulturelle aktiviteter i boligområderne. Det skal være en indsats for de eksisterende beboere igennem en forbedring af hverdagsforholdene, ligesom der skal sættes på at forbedre områdernes konkurrenceevne over for nye boligsøgende og over for dem, der overvejer at flytte dertil.